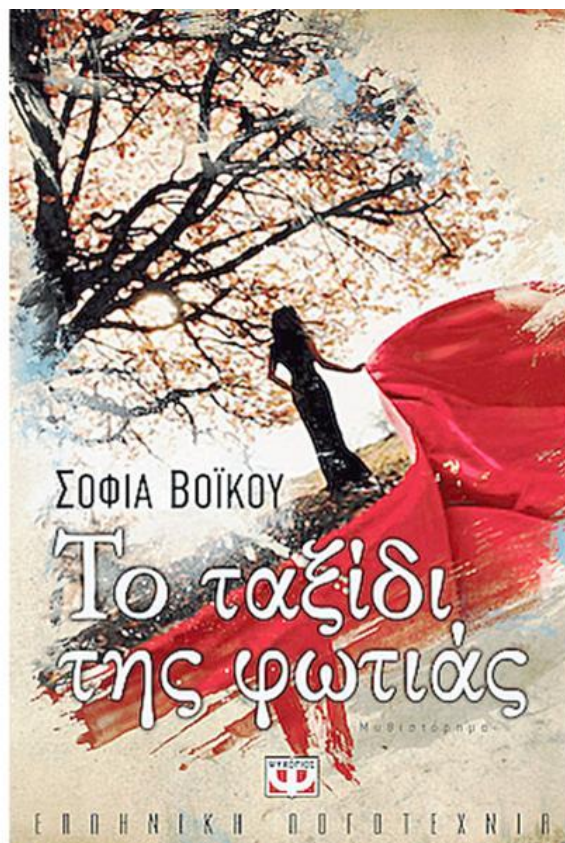

Το μυστικό ταξίδι

[ΣΑΝΤΡΑ ΒΟΥΛΓΑΡΗ](#)

Σοφία Βόικου
«Το ταξίδι της φωτιάς»
εκδ. Ψυχογιός
σελ. 500

«Το ταξίδι της φωτιάς» της Σοφίας Βόικου μου θύμισε σε πολλά σημεία την «Ιστορία του διάφανου βασιλιά» της Rosa Montero, αν και διηγείται μια διαφορετική ιστορία η οποία όμως και στις δύο περιπτώσεις εκτυλίσσεται κατά τη διάρκεια του Μεσαίωνα. Και οι δύο συγγραφείς αναφέρονται στην πορεία μιας γυναίκας (στο βιβλίο της Σοφίας Βόικου μιας ολόκληρης γενιάς γυναικών) οι οποίες ακολουθούν ένα ταξίδι στα βάθη του εαυτού τους, στις κρυφές δυνάμεις τους. Ένα αληθινό ταξίδι της φωτιάς.

Το μυθιστόρημα της Βόικου κρατά τον αναγνώστη του σε εγρήγορση έως το τελευταίο του κεφάλαιο. Δύο ιστορίες, δύο γυναίκες. Η μία, η Νηρηίς, ζει στη Γαλλία του 14ου αιώνα, η άλλη, η Νεφέλη, είναι μια Ελληνίδα βοτανολόγος που παίρνει μέρος σε ανασκαφή σε ένα μεσαιωνικό χωριό της Γαλλίας. Οι ιστορίες των δύο γυναικών μπλέκονται, το πεπρωμένο τους μοιάζει να συναντιέται, οι ζωές τους να επαλαμβάνονται. Γυναίκες με κόκκινα μαλλιά που τον Μεσαίωνα τις ονόμαζαν μάγισσες, κρύβουν τις μπούκλες που ξεφεύγουν από τη σκούφια τους μη τυχόν και τις καταλάβουν. Κατοικούν στα δάση και μιλούν με τα δέντρα, τα λουλούδια και τα στοιχεία της φύσης. Ξέρουν όλα τα μυστικά των βοτάνων για να θεραπεύουν τις αρρώστιες του σώματος και της ψυχής. Ζουν περιπλανώμενες γιατί οι άνθρωποι

αδυνατούν να τις καταλάβουν, προτιμούν τη μοναξιά, δεν πιστεύουν στον γάμο, όμως δέχονται με χαρά τον ερχομό ενός παιδιού ως ευλογία της μητέρας Φύσης.

Είναι ένας κόσμος που σε ζαλίζει γλυκά σαν να πίνεις ένα ρόφημα από αυτά που φτιάχνουν η Νηρηίς και η Νεφέλη με βάλσαμο, αγριοτσουκνίδα, χαμομήλι και βαλεριάνα. Ή πιο επικίνδυνα, όπως το θανατηφόρο μείγμα από απήγανο και μανδραγόρα που φτιάχνεται τη νύχτα σε δάση σκοτεινά.

Διαβάζοντας «Το ταξίδι της φωτιάς» ένιωσα την ανάγκη να επικοινωνήσω με τη συγγραφέα. Η διεύθυνση του ιστολογίου της που σημειώνεται στο βιβλίο διευκολύνει τους αναγνώστες που επιζητούν μια επαφή μαζί της, κι αυτό είναι ωραίο, χρειάζεται πιστεύω ο συγγραφέας το μοίρασμα αισθημάτων και σκέψεων από το κοινό του.

«Ο Μεσαίωνας είναι μια εποχή που ανέκαθεν με “ιντρίγκαρε” πάρα πολύ, μια εποχή σκληρή, όπου η καθημερινή επιβίωση ήταν ένας αγώνας δρόμου καθώς οι πόλεμοι ήταν σε ημερήσια διάταξη, μια εποχή σκοταδισμού και μισαλλοδοξίας καθώς το διαφορετικό δεν γινόταν αποδεκτό», μου είπε η Σοφία Βόικου όταν τη ρώτησα για το ενδιαφέρον της για τον Μεσαίωνα. Ταξίδεψε σε μεσαιωνικά χωριά της Κεντρικής Ευρώπης, πήγε σε μεσαιωνικά πανηγύρια, ερεύνησε για δύο χρόνια για να μπορέσει να γράψει «Το ταξίδι της φωτιάς».

Σίγουρα ο Μεσαίωνας είναι απλά το υπόβαθρο, το φόντο της ιστορίας, όχι η ουσία της: Ένα μικρό μπουκαλάκι σαν αυτό που κρατάει ο Μιχαήλ, ο σύντροφος της Νηρηίδας. Κρύβει το μεγάλο ελιξίριο που ενώνει τις δυνάμεις του καλού και του κακού και κοχλάζει, σαν να 'ναι το δικό μας μυστικό ταξίδι...

Έντυπη Έκδοση